

CHRISTO-

A Soproni Evangélikus
Egyházközség lapja
ingyenes kiadvány

PHOROS

XX. évfolyam, 4. szám

2013 szeptembere

Jézus mondja: „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” (Jn 15,15).

Új iskolalelkész érkezett gyülekezetünkbe

Szeretettel köszöntjük gyülekezetünkben Kadlecsek Zoltánt, akit Szemerei János Püspök Úr helyettes iskolalelkésznek egy évre a Hunyadi Iskolába helyezett. Bemutatkozásul követezzék tőle egy igehirdetés!

A helyes dicsekvés

Ezt mondja az ÚR: Ne dicsekedjék bölcsességével a bölcs, ne dicsekedjék erejével az erős, ne dicsekedjék gazdagságával a gazdag! ²³Aki dicsekedni akar, azzal dicsekedjék, hogy érti és tudja rólam, hogy én vagyok az ÚR, aki szeretetet, jogot és igazságot teremtek a földön, mert ezekben telik kedvem - így szól az ÚR! (Jer 9, 22-23)

Hogy van ez? Néha az ember hite belebele fáradhat abba, hogy ha valami rossz történik az életében, rossz passzban vagy rossz állapotban van, akkor ildomos azt mondani, érezni, gondolni: én rossz vagyok. Azért történik ez, mert megérdemlem az Isten akaratát, hisz alávaló vagyok. Ha Ő nem ad erőt, bölcsességet, jólétet, akkor az azért van, mert én árnyéka vagyok csak az Istennek és persze semmirekellő bűnös.

Ha az embernek meg megy a szekér, rendben vannak a dolgai, úgy érzi, hogy van ereje a dolgokhoz, ereje teljében van, egy problémát bölcsen oldott meg, vagy sok munkával, fáradságot és időt nem kí-

mélve normális anyagi körülmények között van, akkor viszont nem illik a keresztény terminológia vagy egyes magyarázatok szerint örülni vagy dicsekedni vele, hisz ezek az adományok Istentől vannak, nem a saját erőnkől. Az ember mindenképp alul marad. Egész egyszerűen eltűnik. De valóban az volna az Úristen célja vagy akarata, hogy az ember rosszul érezze magát? Ne örüljön annak, amije van? Az erejének, a tudásának, az életének?

Rendbe kell tenni az embernek a saját és Isten helyzetét, kapcsolatát, végérvényesen meg kell értenie az embereknek, hogy Isten közel van az életünkhöz, benne van az életünkben, körülveszi az életünket. **Akkora öröm, biztonság, béke, nyugalom, boldogság, erő, bölcsesség, gazdagság van ebben, hogy az ember alapvetően nem is tud másként élni, mint harmóniában.** Mégis sokszor elfelejtődik, hogyan kell az embernek harmóniában élnie magával és az Úristennel. Ilyenkor vagy háborgunk, vagy semmirekellőnek érezzük magunkat, vagy azzal fedjük el a harmóniát Isten és ember között, hogy rettegésünk ne látszódjék, hogy elkezdjük pótcselekvésként dicsérni magunkat és alkotásainkat. Amikor az ember és a tekintetem nem vesz arról tudomást, hogy Isten bennünk és körülöttünk és velünk együtt él, akkor felborul a rend, megszűnik a harmónia. Mert be lehet csukni a szemünket, el lehet felejteni a dolgokat. Hova tettük, hová tette az ember azt a hitét, ami arról szól, hogy az Isten erő, és aki ezt az erőt észreveszi, elhiszi, elfogadja, az erőssé válik, békévé válik, örömmé, kedvességé válik? József Attila a Bibliai c. versében ehhez hasonlóan írja:

Tiszta vagyok, azért vagyok,

Mert szeretlek,

Látom én az Istent, amint

Szívét adja a szívednek.

Hogy tebenned jött most elém,

Azt is látom -

Ő az én örök szerelmem

S a halálom.

Hol ez a hit? Volt egyszer egy kisfiú, aki folyamatosan a dadáján kereste a kisautóját. Állandóan kérdezte a dadát, hogy hol van a kisautó? Míg egyszer a dada megelégtelte a kisgyermek durcáskodását és azt felelte. Gyurika! Ott van az autód, ahová tetted! Ott van, ahol hagytad!

Ott van, ahol hagytad! Hol hagytuk, hová tettük a hitünket? Hová ástuk el? Ha harmonikus viszonyban az Istennel, ha tudom, hogy az Úristen a forrás, nem merül fel a dicsekvés lehetősége vagy kérdése. Mert természetes az az állapot, hogy jól vagyok. Egyben vagyok az Istennel, egyben vagyok magammal és egyben vagyok az eredményekkel is, harmonikus, hiteles, átlátható vagyok. Mert megtalálom azt a hitet, ahol az Isten szeretetet, jogot, igazságot gyakorol és teremt a földön. Mert tudom, de nem csak tudom, hanem hiszem, érzem és élem, hogy Isten vesz körül, Ő van bennünk, ő a forrás. Ebből a forrásból ihat az ember.

Ami körülvesz minket, azzal lehet dicsekedni? Vagy annak a hatásával lehet dicsekedni? Lehet azzal dicsekedni, hogy levegőt veszek? Lehetek jó „levegővevő”, meg lehet az ember rossz „levegővevő”? A levegőt csak úgy veszi az ember, mert a levegővétel természetes. Nem is gondolkodunk azon, hogy vegyünk-e levegőt, mert ez kell az életünkhöz. Körülvesz-e minket, engedjük-e, hogy körülvegyen minket az a hit, hogy Isten úgy van jelen a világban, oly természetes módon, olyan mindent betöltő módon, mint a levegő?!

Mert nem baj az, ha felismerjük és vállaljuk az erősségünket. Hogy jó vagyok a sportban vagy a sakkban, hegymászásban, éneklésben, szervezésben vagy bármiben. A harmónia megszűnése akkor jelenik meg, ha ez az egység érzése, hogy Isten körülvesz minket, nem éri el az életünket.

A magyar vendég

(Fél-búcsú a gyülekezettől)

Mi a különbség az angol és a magyar vendég között? Az angol köszönés nélkül távozik – a magyar búcsúzkodik, és marad.

Ez a vicc jutott eszembe jelenlegi helyzetemről. Tíz évi soproni gyülekezeti

Mert akkor nem lesz természetes a levegővétel, nem lesz természetes az öröm, a boldogság a harmónia a hit az erő. Akkor néha-néha, ha az ember ezt megéli, akkor kiemelkedő lesz ez az életében és akkor dicsekedni kell!! De ez a dicsekvés sokszor, mankó, segélykiáltás, egyedül vagyok, nem kapok levegőt, hát figyeljtek ide, vegyetek észre engem. Lássátok meg, hogy mennyire jó, bölcs, gazdag vagyok. Mert egységben az Istennel a jó lét, a harmónia természetes állapota az embernek. Amit lehet dicsérni az a forrás, az a levegő, annak lehet örülni és annak is, hogy ez körül vesz minket. Ami abból fakad, hogy iszunk a forrásból vagy levegőt veszünk, az már normális, természetes állapot. Az ember lehet bölcs, erős, gazdag, sőt Istennel találkozáskor az ember csak bölcs, erős és harmonikus lehet, de Istennel találkozáskor ez nem dicsekvés tárgya, hanem normális, teremtett állapotunk megélése. Mert ha abban a tudatban él az ember, hogy Isten átjár és áthat minket, akkor az élete eleven lesz.

Akkor is, ha nem 250-et keres, csak 80-at. Akkor is, ha nem utazza körül a világot, csak otthon él, békességben a családjával. Mert ebben az állapotban az ember csak hálásan tud élni. Utazás-ház, de jó neki...

Az életünk belül dől el, magunkban, a hitünkben. Ha bent rend van és megtaláljuk az Istent az életünkben, akkor rendben vagyunk a világgal is, békében élhetek másokkal is. Ha értjük és tudjuk, hogy Isten az, aki mindent betölt, Isten az, aki igazából és egyedül, szeretetet, jogot és igazságot gyakorolhat a földön, akkor rendben vagyunk, természetesen, harmóniában élhetünk. Keressük és találjuk meg ezt a hitet, bizonyosságot, mert ott van, ahol hagytuk! Ámen.

munka után úgy döntöttem, lemondok az egyházközségi lelkészi állásról. Ilyen értelemben elbúcsúzom. Ugyanakkor maradok is, mert munkámat itt helyben, az Ötvös József Evangélikus Egészségügyi

Szakközépiskola és Gimnázium iskolalelkeseként fogom folytatni. Ez azt jelenti, hogy itt maradok, sőt, a gyülekezet munkájában továbbra is részt veszek: a hittan- és konfirmandus munkájában, illetve a vasárnapi istentiszteletek tartásában örömmel ajánlom fel a segítségemet.

Nehéz egy ilyen pillanatban bármit mondani: nincs könnyes búcsú, hiszen jelen maradok, továbbra is szolgálom a gyülekezet néhány területén, de mégis csak váltásról van szó: szolgálatom gerincét nem a gyülekezetben, hanem az Eötvös Gimnázium diákjai és tanárai között végzett munka fogja adni, egyben sok olyan felelősség lekerül rólam, ami kifejezetten a

gyülekezethez kapcsolódik- szervezési, adminisztrációs és gazdasági döntési feladatok.

Kérem Isten kegyelmét, hogy a gyülekezet is megtalálja azt a lelkészt, aki teljes szívvel tud közöttük Isten Igéjének bátor szószólója és egyben igazi embertárs lenni, másrészt hogy új szolgálati helyemen hűségesen tudjak megállni, és az újtjukat kereső kamaszoknak meg tudjam adni azt, amire szükségük van a felnőtté éréshez. Isten áldja meg a gyülekezet további életét!

Szeretettel
Hegedűs Attila

Búcsú igehirdetés 2013. szeptember 1-jén

Mert úgy határozottam, hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettéről. (1.Kor 2.2)

Búcsú igehirdetés - de mégsem az. Ha komolyan venném, úgy járnék, mint az a hősszerelmes színész, aki könnyes búcsút vesz a szerelmétől, súlyos léptekkel elhagyja a színpadot - aztán három másodperc múlva visszajön, mert a szögön felejtette a sapkáját. Ennyi lenne a katarziséból.

Mondom, nem búcsúzom, maradok. Igaz, talán ritkábban leszek a szószéken, de itt leszek: szívesen segítek rendszeres szolgálatokkal mindaddig, amíg a gyülekezet új lelkészt választ, és ha kell, azon túl is, ebben az évben még az én feladatomban lesz a konfirmáció, illetve a hitoktatásban is szívesen segítek.

Ugyanakkor nem tehetek úgy, mintha ez nem lenne határkő: ha maradok is, másképpen: nem leszek a lelkészi hivatalban, nem az én felelősségem lesz a gyülekezet működésének biztosítása. Komolyan kell venni ezt a határhelyzetet - nem tehetek úgy, mintha nem történné semmi.

Nagy a kísértés, hogy most összegezzem az elmúlt tíz évet. Ez lehetetlen. Sem az örömeimet, sem a bánataimat, sem az önismeret új bugyrait, az éjszakai ijedt felriadásaimat, és a katartikus, megszentelő beszélgetéseket, a gyülekezet változásait - milyen volt tíz éve, milyen lett mára - nem lehet összeszedni negyed órában. Még sem kísérlem. Muszáj lenne a központot,

azt az egyetlen szót megtalálni, ami a mai nap lényege - és aminek az elmúlt tíz évnek a lényege is kellett lennie, vagy kellett volna lennie.

Így jutottam el a mai igénkhez. A korinthusi gyülekezet sokban emlékeztet a sopronira. Városi, heterogén közösség, amely egy kinyílt világban él. Korinthus tengeri kikötő - Sopron hazánk nyugati kapuja. Új impulzusok, a nyugatról érkezett vendégek itt találkoznak először Magyarországgal - új kihívások, új feladatok.

Egy ilyen közegben természetes, hogy annyi minden érdeklő az embert, annyi mindennel akar foglalkozni. És épp emiatt a gyülekezetek problémái is hasonlóak: ki tud többet, jobbat, nagyobbat, érdekesebbet nyújtani. Néhány éve azért indítottuk útjára a Hírlevelet, hogy ne kelljen minden adatot felolvasni - az, hogy mi fog történni a gyülekezetben - alkalmak, események, koncertek, előadások - ezek felolvasása néha hosszabb volt, mint az igehirdetés maga.

És egy ilyen közegben áll eléjük Pál a maga szikárságával: nem akarok másról tudni, mint Krisztusról. Nem mintha nem tudna. Stílusáról, gondolatairól érezni, hogy fel tudná venni a versenyt - csak éppen nem akarja. Mintha direkt elbutítaná

magát. Pedig nem, csak a központról akar beszélni.

Persze ez a szűkítés veszélyes is lehet. Teológus koromban kerestek föl egy szekta tagjai, hogy beszéljünk. Akkor mg ifjú voltam és bohó, azt hittem, valóban beszélgetni akarnak – ma már tudom, hogy nekik nem erre volt szükségük. (Ma már meg merem tenni, hogy ha azt látom, valaki meg akar téríteni, így felelek: sajnálom, én másik cégnél dolgozom. Ilyenkor elhalkulnak – erre a válasza nem számítanak.) A beszélgetés akkor is süketek párbeszédévé vált, őket nem érdekelte, amit én mondok, reakcióimra nem reagáltak, csak nyomták a magukét. Egyszer aztán Dosztojevszkijt idéztem nekik, mire ők így válaszoltak: mi olyat nem olvasunk, csak a Szentírást. Itt el is akadt a beszélgetés: ha azt, ami nekem segített Istent és Krisztust kissé jobban megérteni, jelenlétét átélni, ők egy mozdulattal söprik le az európai kultúra elmúlt évezredének minden más ajándékával együtt, akkor nem tudok mit mondani. Nekik biztosan nem idéztem volna Pálnak ezen mondatát.

Mert ez a mondat nem azt jelenti, hogy beszűkül az egyház, hanem hogy megtalálja a középpontját. Krisztusról ezerféleképpen lehet beszélni, de *Krisztusról* kell beszélni! Semmi másról.

Semmi baj a többivel, a teremtett világ többi részével – de azt más is meg tudja

tenni vagy el tudja mesélni. Ha úgy foglalkozunk bármi mással, hogy elfelejtjük az utat, ami attól a mástól Krisztusig vezet, akkor olyasmit teszünk, amit más is meg tud tenni helyettünk – lehet, hogy profibban, jobb hatásfokkal. Nekünk állandó feladat újragondolni: az a sok minden, amit a gyülekezet csinál, végső soron Jézusról szól, vagy másról?

Nem tudom, nekem sikerült-e. Tudtam-e mindig arra utalni, aki vállalva emberlétünket, részesévé lett mindennek, amit megélünk, s így ő is saját életének részesévé tett bennünket. Krisztus óta minden, amit megélünk, szent, mert benne az isten maga is megéli azt – a magányt, a szenvedést is. De tudnunk kell, hogy Krisztus miatt szent.

Félek, hogy nem mindig sikerült. Félek, hogy a hasonlatban a hasonlító olykor önálló életre kelt, hogy amikor valamivel foglalkoztunk, elfelejtettük, hogy a Jézus Krisztusban közénk lépett Istennel foglalkozunk.

Ezt kérem a magam és a gyülekezet további életére: ha egyházként megszólalunk, ne feledjük: mindenről csak úgy szólhatunk, mint ami Krisztushoz vezet. Merjünk úgy dönteni, hogy nem akarunk másról tudni, csak a megfeszítettről! Ámen.

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról (nyár)

Május 17-én Holger Manke lelkész zsúrielnökként részt vett a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata által szervezett recitációs verseny országos döntőjében, amely a budapesti magyarországi németek gimnáziumában került megrendezésre.

Május 19-én, Pünkösöd ünnepén, tartottuk 10.00-kor a közös kétnyelvű konfirmációs istentiszteletünket, amelyen 34 fiatal erősíthette meg hitét.

Május 20-án, Pünkösöd másnapján a vasárnapi rend szerinti istentiszteleteink mellett

meghívásunk volt a kétnyelvű ökumenikus Határmenti Imanapra is az ágfalvi evangélikus templomba, amelyen több, mint 400-an vettünk részt.

Aznap Hegedűs Attila igazgatólelkész előadást tartott a Győr-Mosoni Egyházmegye győri csendesnapján *Döntések és ajándékok* címmel.

Május 23-án Holger Manke lelkész részt vett a budavári-soproni közös nyári tábor előtalálkozásán Budapesten.

Ugyanaznap egy bajor-magyar testvérkapcsolati látogatáson is jelen volt,

amelyre Bajorországról dr. Dorothea Greiner püspökasszony, valamint a bayreuthi egyházmegye esperesei utaztak.

Május 24-én dr. Fabiny Tamás püspök Sopronban megbeszélést tartott Holger Manke lelkéssel az általa szerkesztett Magyarországi Evangélikus Egyház Németnyelvű Hírlevelével kapcsolatosan. Néhány nappal később ez a hírlevél meg is jelent, benne egyházunk külföldi partnereit tájékoztatva többek között a népszámlálásról és az evangélikus taglétszámokról, majd júniusban is, amikor pedig az árvízről és az árvízkárosultak számára nyújtott egyházi segítségről számolt be.

Május 24-én Czuczor Ernőné testvérünk tartott képes élménybeszámolót távolkeleti útjáról.

Május 25-én mi is bekapcsolódtunk a Templomok Hosszú Éjszakája programba színes templomi programokkal: áhítatokkal, koncertekkel, templom- és orgonabemutatóval. Előző este a német Glaubensgesprächskreis tagjai részt vettek a burgenlandi Templomok Éjszakájának bad sauerbrunn-i programjain, amelyek keretén belül Manfred Koch eisenstadti szuperintendenssel és Ägidius Zsifkovics római-katolikus püspökkel is találkoztak.

Május 26-án a Harkai Evangélikus Egyházközség közgyűlése lelkészt választott Mesterházy Balázs líceumi iskolalelkész személyében.

Aznap 10.00-i istentiszteletünk után közvetlenül Hősök Napi koszorúzást tartottunk a világháborús emlékműveinknél.

Aznap délután a Fertő-tavi kétnyelvű hajós borlovagrendi körmenetben is egyházi áhítatot tartottunk, amelyről a Duna TV is közvetített.

Pünkösöd és a Gyereknapi között gyerekzsivajtól volt hangos új gyülekezeti házunk, ahol LEGO-kiállítás volt. A belépőjegyek vásárlásával is épületünk felújítását támogathatták.

Május 27-én Budapesten a Teológián folytattunk tárgyalásokat Dr. Szabó Lajos rektor úrral és Dr. Fábián Attila közgazdasági dékán úrral a képzéseink összehangolásáról.

Május 28-án a Hunyadi pedagógusait

köszöntöttük új gyülekezeti házunkban.

Május 30-án részt vettünk szervezőbizottságunkkal a Neuhaus am Klausenbachban megtartott burgenlandi Gusztáv Adolf ünnepen – szakszemmel néztünk körbe, hiszen 2014. június 14-én mi leszünk majd a házigazdái e nagyszabású alkalomnak.

Aznap délután a Vármegyeházán emlékkonferenciára került sor Dr. Horváth Dénes volt egyházkerületi felügyelőnk emlékére. Este 19.00-kor pedig volt felügyelőnk ütőhangszeres művész fia, Horváth Kornél tartott jótékonyági emlékkoncertet Orosz Zoltán harmonikaművésszel a templomunkban. A bevétel gyülekezetünk diakóniai céljait szolgálja.

A nyár során hétközi megszokott alkalmaink zöme is nyári pihenőre ment, egyrészt teret adva a nyári hagyományos programjainknak, másrészt azért, hogy aztán szeptembertől újult erővel folytathassuk az évközi szolgálatainkat.

Május 31-től június 2-ig Holger Manke lelkész Schrobenhausen városában részt vett a bajor-magyar testvérkapcsolati főszervezőkkel közös megbeszélésen.

Június első hétvégéjén a Közgazdasági Karon tartották az országos doktorandusz konferenciát, amelynek vallástudományi szekcióját dr. Szentpétery Péter teológiai tanszékvezetőnk koordinálta.

Június 1-jén gyülekezeti júniálist és kerti partit tartottunk a templomudvaron színes gyerek- és felnőtt-programokkal. Különösen is felemelő élmény volt az ágfalvi otthon lakóinak színi előadása és mesejátéka.

Aznap ünnepelte a TESO – Testvérek Sopronért – szervezet a fennállásának 10. évfordulóját is egy ökumenikus kirándulással egybekötve.

Aznap nagyteremünkben Ryll Cecília lelkésznő egy amerikai alapokon nyugvó, a gyülekezeti nővérszolgálatát erősítő kezdeményezésről tartott tájékoztatót.

Az aznapi programsort egy filmklubbal zártuk a nagyteremben, megnézve és átbeszélve a „Simon mágus” című filmet.

Június 2-án a templomunkban tartottunk kitelepítési megemlékezést német vendégekkel és a polgármester úr jelenlétében, akik a német istentiszteleten

és az azt követő Kirchenkaffen is részt vettek.

Aznap a 10.00-i istentiszteletünkön a lícista vasárnap keretében Lázárné Tóth Szilvia lelkész, lícista öregdiák szolgált.

Aznap a délutáni balfi istentiszteleten Dr. Szentpétery Péter teológiai tanár is szolgált. A délutáni kórházkápolnai istentiszteletünket pedig ökumenikus kezdéssel tartottuk az ott ünneplő katolikus testvéreinkkel együtt.

Aznap este pedig játékonysági akusztikus jazz és egyházzenei koncert volt a templomunkban Lipták Márta és Schultz Gábor előadásában. Az est bevétele a gyülekezeti központunk felújítását szolgálja.

Június 3-4-én esperesi értekezlet volt Pápán Gabnai Sándor esperes részvételével.

Június 4-én munkaév-záró presbiteri ülést tartottunk a nagyteremben.

Június 5-én dr. Kárpáti György presbiter testvérünk szervezésében játékonysági koncert volt az Aranykígyó Patika udvarán a Pedagógus Kórus szereplésével és támogatására.

Június 6-án a Templomok Nyitott Éjszakájának kiértékelő beszélgetésére került sor a Szent Imre plébánián.

Június 7-én a Kisalföld keresett meg minket, hogy nyilatkozzunk az újságnak gyülekezeti házunk felújításának alakulásáról.

Június 8-án ökumenikus kirándulást volt a Raxon, ahol a hegyen egyházi áhítattal is szolgáltunk.

Június 9-én istentiszteleteink perselypénze nyugdíjoffertórium volt.

Aznap a csornai testvéreink hívtak minket templomszentelési. Igét Gabnai Sándor esperes hirdetett.

Június 10-én finn vendégeket fogadtunk a Líceumban testvérvárosunkból, Seinäjokiból, akik remek kóruselőadást tartottak az ifjúságnak a díszteremben.

Június 11-én Holger Manke és Gabnai Sándor lelkészeink Bécsben jártak, hogy új kegytárgyakat szerezzenek be egyházközösségünknek.

Június 12-én egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés (LMK) volt Vadosfán, amely alkalom során születésének 100. évfordulóján

megemlékeztünk néhai Böröcz Sándor mártírsorsú lelkészről.

Június 14-én volt az utolsó hivatalos tanítási nap az oktatási intézményeinkben. A nyári szünidő elkezdésétől kéthetente pénteken reggel tartottuk a vezetőségi értekezleteket, a lelkészi hivatalunk pedig a nyári beosztott ügyeleti rend szerint működött.

Ettől a naptól egészen június 29-ig az Eötvös-gimnázium 9. osztályos diákjai civil szolgálatot töltöttek a gyülekezetünkben. Hálásan köszönjük a fiataloknak az aktív munkát a temetőben, a templomban, gyülekezeti házaikban és a lelkészi hivatalunkban!

Örömmel köszönjük azok szolgálatát, akik június 14-től egész nyáron át a templombemutató rendünkben részt vettek, és a turisták számára idegenvezetést végeztek.

Június 16-án templomunkban egyházzenei áhítatra került Kuzsner Péter orgonaművész műsorával J. S. Bach orgonamuzsikájából.

Aznap tartotta a Szent Margit plébánia templom alapkövetélti ünnepét Pápai Lajos győri katolikus megyéspüspök szolgálatával – természetesen e nagy esemény örömeiben mi is osztoztunk.

A június 17-én kezdődő héten tartottuk a bejárós magyar és német (KIBIWO – Kinderbibelwoche) nyelvű hittantáborainkat a Hunyadiban.

Június 19-én tartotta tanévzáró istentiszteletét és ünnepét a Hunyadi.

Aznap este gyülekezetünkben is számosan vettek részt a KÉSZ – Keresztény Értelmiségi Szövetség ünnepi ülésén a Liszt Konferenciaközpontban, ahol neves vendégek (köztük Kövér László házelnök) tartottak beszélgetőestet.

Június 20-án a Wochenpredigten és június 23-án a német istentiszteleten vendégül látott gyülekezetünk egy 40 fős csoportot, amelynek tagjai Németországból, Belgiumból, Franciaországból, Olaszországból és Magyarországról érkeztek Sopronba a Hermann Niermann alapítvány 44. európai találkozására.

Június 21-én Győrben, a székesegyházban Gabnai Sándor esperes részt vett számos

soproni testvérrel együtt a diakónus- és papszentelésen.

Aznap volt Budapesten a Teológián a tanévzáró alkalom, ahol Halász Alexandra végzett teológusunk diplomát, Szimon János és Joób Olivér volt lelkészeink pedig jubileumi diplomát vehettek át.

Aznap és másnap a bécsi teológiai kar tartott gyülekezeti termünkben kétnapos konferenciáját.

Június 22-én, a Múzeumok éjszakáján templomunk is az elcsendesedés helyekén nyitva tartott: számos érdeklődő tért be megpihenni a világi forgatagból. Múzeumunk is nyitva tartott, várva az egyházi gyűjtemény iránt érdeklődőket.

Június 22-én ünnepelhettük Weöres Sándor evangélikus költőt a születésének centenáriumán Csöngén – istentisztelettel és emléknapi műsorral.

Június 23-án délelőtt a Várkerület Galériában Magyar né Derszib Eti hittestvérünk festményeiből egy szép kiállítás-megnyitóra került sor.

Aznap a 9.00-i német istentiszteleten a résztvevő fiatalok szolgálatával lezártuk a német nyelvű hittantábort – a KIBIWO-t.

Június 23-án délután tartotta a Líceum a tanévzáró istentiszteletét és ünnepét a templomunkban.

Június 25. és július 1. között közös nyári gyermek- és ifjúsági tábor tartottunk a budavári gyülekezet fiatalságával Szigetszentmártonban, összesen több mint 90 résztvevővel, Bence Imre és Holger Manke szervezésében és szolgálataival.

Június 27-én volt a templomunkban az Eötvös Gimnázium tanévzáró istentisztelete és ünnepélye.

Június 28-án örömmel láttuk a NYME Benedek Elek Pedagógiai Karának ünnepi tanévzáróján Alpárné Dr. Szála Erzsébet gyűjteményvezetőnk kitüntetését.

Aznap tartotta igazgatótanácsi ülését és tanári évzáró találkozóját az Eötvös.

Június 29-én a Városszépítő Egyesület az evangélikus Paúr Iván régészről, történészről emlékezett meg emléksztát szervezve az Orsolya térről való indulással.

Június 30-án Gusztáv Adolf Segélyszolgálati vasárnapot tartottunk – az

istentiszteletek perselypénze is ezt a célt szolgálta.

Aznap vette kezdetét az előkészítő tábor is Rábcakapiban, valamint az Életfa országos egyházi tábor is, amelyeken fiataljaink is részt vettek.

Aznap délutáni balfi istentiszteletünket Galambos Ádám teológushallgató tartotta. Sajnos a július 1-6 közöttre Órimagyarósd-ra meghirdetett egyházkerületi konfirmandus tábor érdeklődés híján elmaradt.

Július 1-3 között Békéscsabán tartotta országos egyházunk az evangélikus iskolák országos találkozóját az iskoláink pedagógusainak részvételével.

Július 3-7 között felbolydult a város, hiszen VOLT fesztivál volt, amelyen történelmi egyházaink a Közös Pont sátorral ismét jelen voltak.

Július 4-én Gusztáv Adolf 2014 Munkacsoportunk néhány tagja megbeszélést folytatott a lelkeszi hivatalban Oliver Könitz-szel, a burgenlandi ifjúsági munka felelősével.

Július 6-án szokott módon ott voltunk egyházi áhítatunkkal a bánfalvi kármelita templomban a hagyományos ökumenikus városfelajánló istentiszteleten.

Július 7-én a Zsidó Hitközség várt bennünket a zsidó temetőben hagyományos emlékünnepeinkre, amelyen szép számmal részt vettek hittestvéreink is.

Halász Alexandra végzett teológus hallgatónk felszentelésére is július 7-én, vasárnap délután került sor. A lelkeszi ordinációt Gáncs Péter elnök-püspök végezte, az istentiszteletet templomi ünnepi közgyűlés és a nagyteremben szeretetvendégség követte.

Aznap este egyházzenei áhítatot is tartottunk a templomunkban – ez alkalommal Bach kamaramuzsikájából hallgathattunk meg részleteket Kuzsner Péter és művészbáratainak tolmácsolásában.

Július 7-13 között került megrendezésre fiataljaink részvételével az egyik, majd július 14-19 között pedig a másik egyházmegyei alkotótábor Rábcakapiban. Örömmel jelentjük, hogy jól halad a felújító építkezés az ottani táborhelyen az elnyert pályázati pénzből.

Július 10-én rosenheimi vendégekkel

tárgyaltunk közös jótékonyági projektek megvalósításáról.

Július 11-én este zárult Balfon az ottani templomunkban a hagyományos klasszikus gitárkurzus egy remek növendéki zárókoncerttel.

Aznap Holger Manke lelkész Andreas Wellmer volt budapesti németnyelvű gyülekezeti lelkésszel együtt németajkú fogvatartottakat látogatott Sopronkőhidán. A vendéglelkész igehirdetéssel is szolgált gyülekezetünk aznapi Wochenpredigt-jén.

Július 12-én nyárnyitó ifjúsági alkalmat tartott Holger Manke lelkész a német Jugendgruppe néhány tagjával, egyben a német gyermekbibliahét fiatal segítőivel bowlingozás keretében.

Július 14-én Holger Manke lelkész az Erlangen melletti Bubenreuthban szolgált lelkészavatáson, amelynek liturgiáját dr. Stefan Ark Nitsche püspök tartotta. Néhány nappal később német lelkészünk a bubenreuthi presbitériumi ülésen beszámolt a bajor-magyar testvérkapcsolatokról.

Július 14 - 20 között családi gyülekezeti tábort tartottunk Gyenesdiáson Hegedűs Attila igazgató lelkész vezetésével.

A nyár során, július 14-től kiállítással emlékeztünk a templom előterében Brunner János, Wagner János Frigyes és Zábrák Dénes egykori lelkészeinkről.

Július 14-i 10.00-i istentiszteletünkön ferencvárosi fiatalok és Kun Olga testvérünk szolgáltak énekkel.

Július 22-én a Kulcsszavak beszélgetőkör tagjai jöttek össze nyári találkozóra.

Július 24-én egy balfi kenutúrán szép számmal vettek részt evangélikus családok is.

Július 26-tól vette kezdetét Kapolcson a Művészetek Völgye, ahol egyházkerületünk is képviseltette magát színes programokkal, főképpen kórusokkal – egészen augusztus 4-ig.

A július 28-i 8.00-i istentiszteletünkön részt vett a Bezi-Enesei Evangélikus Egyházközség kétbusznyai kirándulócsoportja Farkas Ervin lelkész vezetésével.

Augusztus 1-4 között Erdélyben evangélikus ifjúsági találkozó volt.

Augusztus 3-án Rábcakapiban volt Mustármag Találkozó.

Augusztus 4-én egyházzenei áhítat volt a templomunkban Kuzsner Péter és művészbarátainak szereplésével „Szimfonikus orgonamuzsika” címmel.

Augusztus hónapban több alkalommal is, elsősorban csütörtökként, péntekenként és szombatonként rövid orgonakoncert volt a templomunkban Kuzsner Péter orgonaművész játékával.

Augusztus 4-től 10-ig Kemenesmihályfán BÁRKA-tábor volt fogyatékos és mozgássérült fiatalok részére egyházi segítőink részvételével, 10-én szombat délelőtt pedig Gabnai Sándor esperes záró istentiszteletével.

Aznap délután Gabnai Sándor esperes részt vett Kaposváron is Pongráczné Győri Boglárka líceumi öregdiák lelkészi ordinációján.

Augusztus 11-én Mihályiban volt ünnepi istentisztelet a templom felújításának befejeztével Szemerei János püspök és Gabnai Sándor esperes szolgálatával.

Augusztus 15-én volt 15 éve, hogy Gabnai Sándor lelkész elkezdte a szolgálatát egyházközségünkben. Ez alkalomból a gyülekezet presbitériuma az augusztus 18-ai 10.00-i istentiszteleten és szeretetvendégségen köszöntötte. Ugyanezen alkalommal felszenteltük egyházközségünk új általános használati úrvacsoráztató készletét.

Augusztus 20-án a városi ünnepre és a Szent István templom püspöki felszentelő istentiszteletére délután került sor – ezért a szokásos Eggenberg – házi ökumenikus két-nyelvű istentiszteletünket kivételesen dél-előtt tartottuk Szemerei János püspök magyar és Holger Manke lelkészünk német nyelvű szolgálatával. Az alkalmat követően elnökségeinkkel püspök úr munkabéden vett részt.

Augusztus 23-án Szemerei János püspök úr ismét meglátogatta gyülekezetünket, ahol megbeszélést folytatott az egyházközség lelkészeivel és felügyelőivel, valamint a középiskolák igazgatóival.

Augusztus 25-én Hegedűs Attila lelkész bejelentette lemondását a gyülekezeti lelkészi szolgálatról, mivel szeptember 1-jével főállásban az Eötvös-gimnázium iskolalelkésze lesz.

Aznap Holger Manke lelkész részt vett Gáncs Tamás lelkész iktatásán a budapesti

Kelenföldi Evangélikus Egyházközségben. Augusztus 26-án orgonánk éves karbantartó ellenőrzésére és javítására került sor. Augusztus 27-29 között volt az egyházkerületi munkaévkezdő lelkész-találkozó és -konferencia. Augusztus 29-én az Orgona Határok Nélkül programsorozat keretében szép hangversenyünk volt: Charlie Chaplin kivetített némafilmjére, a „Cirkusz”-ra Gerhard Luchterhandt német orgonaművész improvizált. Augusztus 31-én járulék- és offertórium-befizetési határidő volt. Lelkészeink a nyár során számos helyettesítéses szolgálatot láttak el az egyházmegye több gyülekezetében is: szabad vasárnapjaikon istentiszteleti szolgálattal, valamint hétközi kazuáliákkal is. Szeptember 1-jei hatállyal Wagner Szilárd lelkész lemondott az Eötvös iskolalelkészi szolgálatáról. Szeptember 1-jén délelőtt 10.00-kor tanévnyitó istentiszteletet tartottunk. Perselypénzünk pedig iskolatámogatási offertórium volt. Szeptember 1-jével új helyettes iskolalelkészt kaptunk a Hunyadiába egy tanesztendőre Kadlecik Zoltán beosztott lelkész személyében. Az új beosztott lelkész emellett a Líceumba is kapott helyettesítő megbízást. Aznap délután voltak iskoláink tanévnyitó alkalmi a templomunkban: a Hunyadié 14.30-kor, az Eötvösé 16.00-kor, a Líceumé 18.00-kor. Szeptember 1. és 7. között Franziska Newrick és Andrea Klein, az augsburgi evangélikus szakakadémia hallgatói evangélikus óvodánkban gyakorlatot végeztek. Ezentúl a német istentiszteleteinken, alkalmainkon valamint a líceumi hittanórán hospitáltak és aktívan részt vettek. Szeptember első hetétől ismét visszaállt a rend a hagyományos alkalmainkkal. Szeptember 2-től a gyülekezetben átalakul a lelkészi hivatali ügyelet rendje. Kérjük, figyeljék a hirdetési rendet! Szeptember 2-3-án az olasz evangélikus egyház zsinatának küldöttségét fogadtuk városunkban - színes programokkal, városnézéssel, gyülekezetismertetővel és munkaétkezésekkel. Szeptember 3-án 17.00-kor presbiteri ülést

tartottunk a nagyteremben.

Ugyancsak szeptember 3-án volt báró Eötvös Józsefnek, az Eötvös iskolánk névadójának a születésének 200. évfordulója.

Szeptember 4-én 9.00-kor a NYME Közgazdaságtudományi épületében, a központi aulai tanévnyitó előtt egy ökumenikus kis kápolna és egyházi szoba felszentelésére került sor Pápai Lajos püspök és Gabnai Sándor esperes szolgálatával.

Szeptember 4-én 15.30-kor Gyülekezeti délután - Gemeindenachmittag volt a nagyteremben - idén ezen alkalom átkerült a Szeretetotthonból a gyülekezeti termünkbe.

Aznap, Építési Munkacsoportunk is ülésezett a lelkészi hivatalban.

Szeptember 5-én fogadtuk Pfeiffer Ottó teológus hallgatót, akivel tárgyalást folytattunk alkalmazásáról és szakmai gyakorlatának nálunk töltéséről.

Szeptember 5-én 18.00-kor Gusztáv Adolf Segélyszolgálati Szervezőbizottsági ülést tartottunk a lelkészi hivatalban.

Aznap délután került sor Sopron és Seinäjoki városainak testvérvárosi szerződéseinek ünnepélyes megerősítésére.

Szeptember 6-án délután Révfülöpön az egyházkerületi zsinati tagok értekezlete volt.

Szeptember 6-án 17.00-kor az Orgona Határok Nélkül programsorozat keretében gyerekeknek szóló orgonahangversenyt tartottunk, amelyen a „Rettenetes ötös” című mese hangzott el orgonakísérettel. Közreműködtek: Tóth András és Róth Márton.

Ezen koncerten részt vettek dévai árva gyerekek, akik Kőszegről kirándultak át hozzánk. A hangverseny alatt az általuk készített kézműves tárgyakból lehetett vásárolni, amivel magyar útjukat támogathattuk. Aznap ünnepelte Magassy Katalin lelkésznő 85. születésnapját, akit nagy szeretettel köszöntünk ezen alkalomból.

Szeptember 7-én 8.30-kor egyházmegyei presbiteri ülés, majd 10.00-tól egyházmegyei közgyűlés volt Vadosfán.

Szeptember 7-én 18.00-kor tartotta egyházi áhítatunkkal a templomunkban az Európai Borlovagrend az avató ünnepét.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkész, esperes

„Jüngis” hétvége Gyenesdiáson

1963 augusztusának eleje sok akkori evangélikus fiatalnak emlékezetes Sopronban. Ekkor vette fel a szolgálatot Joób Olivér segédlelkészként és vette át a „Jünglinksverein” fedőnéven, - röviden jüngisek gyülekezetén belüli életének szervezését. A csoport már működött korábban is, Reuss András, Labossa László, Barcza Béla egykori segédlelkészek vezetésével, de igazán augusztus elején kezdődött a csoport tagjainak olyan lelki, közösségi fejlődése, amelynek eredményeképp még Joób Olivér vezetésével ma is tartunk évenként néhányszor összejöveteleket.

Az egyik ilyen összejövetelen határoztuk el, hogy Olivér idekerülésének 50 évfordulója körül egy hétvégét együtt töltünk Gyenesdiáson, a Kapernaumban, ahol a csoport tagjai fiatal életük legemlékezetesebb nyaralásait éltek meg együtt.

A gondolatot tett követte és egyszer csak augusztus 2-án azon kapta magát jónéhány őszbehajló nyugdíjas öregúr és érett hölgy, hogy úton van Gyenesdiás felé, ki autón, ki vonaton, telve ugyanazzal az izgatott várakozással, mint anno, kívánva a lelki feltöltődésnek a lehetőségét, a Joób Olivérral és a régi barátokkal való együttlét örömét. Az egész hétvége a mienk volt a Kapernaumban!

Az örömteli találkozás, kézzázások, ölelések után, a lélekben újra megifjodott kis csapat magától értetődően ült körbe az öreg diófa alatt, hogy meghallgassa Olivér aznap estére szánt áhítatát az Istentől való elszakadottságunkról, a természetes ember bűnös voltáról (Róm. 3, 22b-23), - mindezt

persze azután, hogy régi szokásaink szerint, (akkori megőrzött énekeskönyveinkből) jót énekeltünk. A záróimádság után feltöltek, de az utazástól és a találkozások élményétől elfáradva tértünk nyugovóra.

Szombaton reggeli után Olivér egy újabb, az előzőhöz szervesen kapcsolódó témával foglalkozott reggeli (utáni) áhítatában, az Isten üdvözítő kegyelmének megjelenéséről, Krisztus megváltó művéről (Titusz 3-4), majd „rég jó szokás szerint” irány a strand, a fürdés, ami meghozta az étvágyat a jó ebédhez. Az öreguras szieszta után magától értetődően irány a vén diófa árnyéka, hogy a közkívánatra elhangzó énekek, kánonok után figyelmünket ismét Olivér felé irányítsuk, aki az Isten kegyelmének elfogadásáról, az Istennel való megbékélésről (2Kor. 5,19-20) beszélt. Utána megint jót énekeltünk, majd izgatottan foglaltuk el helyünket a nagyteremben, ahol átadtuk Olivér jubileumi ajándékát, majd nekiláttunk végignézni az összegyűjtött és beszakennelt régi nyaralásokon készült képeket.

Hol szomorúan láttuk azokat, akiket már a Teremtő hazahívott, hol örömmel idéztük fel azokat az emlékezetes pillanatok, amik a képek láttán újra felelevenedtek a jelenlévők emlékezetében. Alig bírtuk abbahagyni az emlékezést!

Vasárnap reggeli után, - a már elmaradhatatlan „örömeleklés” - után Olivér szavaiból gazdagodtunk ismét, aki a hálából Istennek szentelt életről (Róm. 12, 1-2.) mondta el gondolatait. Utána még egy gyors fürdés és csomagolás, búcsúzkodás közben elhatároztuk, hogy november 3-án szombaton délután vendégül látjuk a gyülekezet mai (és tegnapi) ifjúságát, hogy egy kis ízelítőt adjunk, no nem csak az asszonyok süteményeiből és a férfiak anekdotáiból, hanem az együttéklés örömeiből is. Istennek hálát adva a csodálatos hétvégéért, szeretettel várunk mindenkit erre az alkalomra, hogy megoszthassuk örömmünket mindazokkal, akik eljönnek.

*Dr. Gimesi Szabolcs
egykori „jüngis”*

Dem Wasser auf der Spur

Ein Rückblick auf die Kinderbibelwoche 2013

Wasser – das hat viele Gesichter und begegnet uns im Alltag und in biblischen Geschichten auf Schritt und Tritt. Wasser – das gibt es (fast) überall und ist lebensnotwendig. Wasser – das ist etwas, was wir schützen müssen. Und eigentlich ist eine Woche viel zu kurz, um wirklich alles zu erfahren und zu erforschen, was Wasser für uns bedeutet. Und längst nicht alle Geschichten der Bibel, die – von der Sintflut bis zur Taufe, von der Hochzeit zu Kana bis zur Stillung des Sturms auf dem See – mit dem Wasser zu tun haben, können durchdacht werden und in ihrer Bedeutung für unser eigenes Leben betrachtet werden.

Die Kinderbibelwoche unserer Gemeinde, die vom 17. bis zum 21. Juni stattfand, setzte daher auch gar nicht auf Vollständigkeit. Vielmehr näherten wir uns der Vielfalt unseres Themas an Beispielen und auf ganz unterschiedliche Weise.

Mal gab es ein Quiz, in dem die 19 Kinder, die die Woche gemeinsam verbracht haben, im Wettstreit um Punkte gegeneinander antraten. Ein anderes Mal kamen wir dem Thema Wasser im Ligneum im Botanischen Garten auf die Spur. An einem Nachmittag zu Natur und Umwelt konnten die Kinder nicht nur viel über den Umweltfaktor Wasser erfahren, sondern in mehreren Experimenten auch selbst Hand anlegen und so manch Überraschendes zum Thema Wasser selbst erfahren. Und eine Wanderung in der Nähe unserer Stadt führte uns zu Quellen und dem Salamander-See.

Und in den Gesprächsgruppen kamen wir in etwas tieferem Sinne ins Nachdenken über das Wasser – so etwa über lebendiges und schales Wasser – in unserem eigenen Leben, darüber was für uns kostbar ist und wie Zeit und menschliche Verbindungen kostbar werden können. Aber auch – anhand der Stillung des Sturms auf dem See – über Vertrauen, Hoffnung und Zuversicht sowie über Unsicherheiten, Zweifel und Angst.

Und neben diesen großen Fragen, was Texte der Bibel für uns bedeuten und welche Perspektiven sie in unser Denken bringen können, blieb natürlich auch für ausgiebiges Basteln und Singen, fürs gemeinsame Spiele und – nicht zuletzt besonders zur Freude der Jungs – für das

runde Leder genügend Zeit. Und ebenso auch für die Vorbereitung des Gottesdienstes, den die Teilnehmer der Kinderbibelwoche am 23. Juni selbst gestalteten. Und apropos Gottesdienst: Das Glockenspiel war ebenso ein fester Bestandteil der Woche – wurde gar zu einer „Institution“, denn jeden Tag konnten die Kinder sich im Glockenspiel üben. Bis zum Ende der Woche hatten die Kinder so viele Fertigkeiten gesammelt, dass sie mühelos und mit Freude den Gottesdienst musikalisch mitgestalten konnten. Und natürlich war auch dies ein besonderes Gemeinschaftserlebnis, da für das Vortragen der Melodie jede und jeder Einzelne notwendig war und – im wahrsten Sinne – des Wortes miteinander harmonierten.

Dass eine Woche so gut gelingen kann, dazu ist ein gutes Team notwendig. Dank an – ich sag's heute alphabetisch – Borbála Gálos, Tercsi Gimesi, Márta Farsang, Lili Horváth, Péter Horváth, Petra Kovács,

Teodóra Mátis, Edit und Márton Roth sowie an all die hilfsbereiten Damen aus unserer Gemeinde, die während der Woche mithalfen und für einen stabilen Hintergrund sorgten.

Dank auch an die Hunyadi-Schule für die Räumlichkeiten, manche Materialien und das Glockenspiel. Und, liebe Kinder, für die Zeit bis zur nächsten Kinderbibelwoche steht natürlich unsere Einladung zur Kindergruppe!

Holger Manke, Pfr.

Ein Gemeinschaftserlebnis mit Tradition

Zur gemeinsamen Kinder- und Jugendfreizeit mit der Budapester Burggemeinde

Es hat schon eine gute, mehrjährige Tradition, dass Jugendliche aus Sopron zur Jugend- und Familienfreizeit der Budapester Burggemeinde reisen. Und wie gut, dass wir als Gemeinde in Sopron nicht nur Kontakte ins Ausland pflegen können, sondern auch innerhalb der ungarischen Kirche Verbindungen pflegen können. Was zwischen Sopron und der Budapester Burg gewachsen ist, ist ganz sicher ein gutes Beispiel für gemeindliches Miteinander. Hinzu kommt nun noch, dass meine ältesten Verbindungen nach Ungarn gerade zur Burggemeinde bestehen. Kurzum: Die Voraussetzungen für eine gelingende Freizeit zwischen Budapestern und Sopronern standen auch dieses Jahr bestens.

Und so fuhr am 25. Juni eine zehnköpfige Gruppe aus unserer Gemeinde nach Szigetszentmárton, um eine Woche gemeinsam mit Jugendlichen aus Budapest, Budakeszi und Miskolc zu erleben. Der Ráckevei Donauarm, direkt vor unserer Anlage gelegen, gab das Motto „Hier ist das Wasser!“ Wasser gab

es, und noch vieles mehr, was die gemeinsame Woche für alle 92 Anwesenden zu einem bleibenden Erlebnis gemacht hat. Zum Beispiel das gespielte Märchen, das allmorgendlich fortgesetzt wurde. Aber auch viel Musik, Spiele und sportliche Angebote. Viel Kreativität und natürlich die Gelegenheit, im Donauarm zu baden.

Und im Zentrum stand natürlich die Gemeinschaft - die Gemeinschaft untereinander, und besonders auch mit Gott. Zum Beispiel bei den Morgen- und Abendandachten. Aber besonders auch in den Gesprächsgruppen am Vormittag, die nach Altersgruppen aufgeteilt waren. Die Kleineren haben biblische Geschichten kennengelernt und konnten ihrer Kreativität freien Lauf lassen. Und die größeren sind über das Wasser ins Nachdenken gekommen - über Fragen der Schöpfung ebenso wie über Wüstenerlebnisse im Leben. Und natürlich auch über Brunnen und Wasserquellen, aus denen man im Leben schöpfen kann - und wie tief diese Brunnen wohl sind. Die Taufe als Geschenk Gottes wurde bedacht - und die Frage, woran man einen Getauften erkennt, ob die Taufe „Merkmale“ im Leben, Denken und Handeln hinterlässt. Und freilich blieb die

Frage, ob auch wir eine „Quelle“ für andere sein können, was für Wasser - in diesem Bild bleibend - bei uns geschöpft werden kann.

Und die Kinder und Jugendlichen waren in „Familien“ eingeteilt - Kleinere und Größere gemeinsam. Und das hatte gleich mehrere Funktionen: Nicht nur, dass der Tischdienst zu den einzelnen Mahlzeiten so gut eingeteilt werden konnte, freilich ist auch daran gedacht, dass die „Familienmitglieder“, also die Mitglieder einer solchen Gruppe, gemeinsam Aufgaben erfüllen. So galt es nach bestimmten Vorgaben ein kleines Theaterstück zu einer „biblischen Wassergeschichte“ zu schreiben, ein Lied hierfür zu texten, das Bühnenbild zu gestalten und schließlich gegen Ende der Freizeit dieses Stück zur Aufführung zu bringen. Und es war wirklich eine Freude, die Produktionen zu sehen und zu spüren, wie die Kinder und Jugendlichen miteinander in kurzer Zeit ein eigenes Werk auf die Bühne gebracht haben und auf dem Weg dorthin manche Frage und Hürde gemeinsam meisterten.

Die Freizeit mit der Burggemeinde bot in jedem Falle eine abwechslungsreiche Zeit der Gemeinschaft. Und so hoffen wir, dass alle Teilnehmer gestärkt und bereichert auf die gemeinsame Woche in Szigetszentmárton zurückblicken können. Ein herzlicher Dank allen, die diese gemeinsame Freizeit ermöglicht haben, besonders der Burggemeinde, dass die Soproner immer so herzlich erwartet werden - und Dekan Imre Bence, der - wie immer - mit Herzblut und Freude die Freizeit geleitet hat und damit ganz entscheidend zum Gelingen des Miteinanders in dieser Woche beigetragen hat.

Holger Manke, Pfr.

Dank

Wann immer ich den Sonntagsgottesdienst oder die Wochenpredigt nicht halten kann, weiß ich, dass es Menschen gibt, die gerne Vertretungsdienste übernehmen - sei es am Sonntag oder am Donnerstag. Auf diesem Wege ein ganz herzliches Dankeschön an Gertraud Winter, Pfarrerin Katalin Magassy, Dekan Sándor Gabnai, Pfr. János Szimon, Pfr. Dr. Szilárd Wagner - und ebenso an meine Frau Eszter - für die herzliche Bereitschaft und Offenheit, in deutscher Sprache Gottesdienste zu feiern und Gottes Wort zu verkündigen. Gemeinsam können wir die Vielfalt unseres Glaubens noch viel deutlicher verkündigen, als das alleine gelingen würde. Herzlichen Dank und Gottes Segen!

Holger Manke

Eine Verbindung zwischen Gefängnis und Gemeinde Zum Besuch von Pfarrer Andreas Wellmer in Sopron

Ein Wiedersehen zwischen zwei deutschen Auslandsseelsorgern, so könnte man den Besuch von Pfarrer Andreas Wellmer in Sopron überschreiben. Pfarrer Wellmer war von 2000 bis 2009 Pfarrer der Deutschen Evangelischen Gemeinde in Budapest und kehrt nach wie vor in jedem Sommer nach Ungarn zurück, um seinen Nachfolger zu vertreten. Und der andere der beiden Pfarrer absolvierte einst vor vielen Jahren ein Gemeindepraktikum bei Pfarrer Wellmer in Budapest. Schon damals besuchten beide auch deutschsprachige Gefangene in ungarischen Gefängnissen.

Am 11. Juli wurde diese Tradition mit einem Besuch in Sopronkőhida fortgesetzt, da auch der Dienst an Menschen in

Gefangenschaft - ganz gleich, aus welchem Grunde sie im Gefängnis sind - der Seelsorge bedürfen. Und am selben Tag hielt Pfr. Wellmer konnten ihn die Gäste der Wochenpredigt als Verkünder des Wortes Gottes erleben. Beides passt zusammen - denn die Perspektive einer Kirchengemeinde soll sich nicht auf den Bereich außerhalb von Gefängnismauern beschränken.

Und so verbindet der Besuch von Pfarrer Andreas Wellmer in mehrfacher Hinsicht: Er weist auf die Menschen in Gefängnissen hin - und er stärkt auch die Verbindung zur deutschsprachigen Gemeinde in Budapest, wo in einer ganz anderen Gemeindesituation aber ebenfalls in deutscher Sprache Gott gelobt wird.

Holger Manke, Pfr.

Evangelikus Hittantábor 2013 „Jézus hív...”

A 2012/13-as tanév végén 2013. június 17-től június 21-ig tartottuk bejárós hittantáborunkat a Hunyadi János Evangélikus Óvoda és Általános Iskolában. Nagy örömmünkre szolgált, hogy egy kis „kihagyás” után ismét sikerült megrendezni a tábort 28 alsó tagozatos tanuló részvételével. A programok során minden nap reggeli áhítatokon vehettünk részt Hegedűs Attila lelkész úr szolgálatával; a délutánok pedig barkácsolással, kézműveskedéssel, valamint szabadterei játékokkal teltek.

Az első napon - iskolánk gyönyörű környezetét kihasználva - a Lővérekbe indultunk egy kirándulásra a Sörházdombi kilátóhoz, ahonnan megcsodálhattuk Sop-

ron és környéke panorámáját. Utunk a Lővér körúton a Citadella felé vezetett tovább, ahol a tágas játszótér kínált kikapcsolódást.

Kedden buszra szálltunk, úticélunk Ágfalva volt, ahol meglátogattuk a Német Nemzetiségi Tájházat, illetve megtekintettük az ágfalvi Evangélikus Templomot Böhm András vezetésével. Délután az iskolába visszaérve a mozgókép világába kalauzolt el bennünket Csóka Miklós tanár úr.

Táborunk nevének és mottójának megfelelően szerettük volna vallási tartalommal is gazdagítani a programok sorát, így a szerdai napon egy múzeumpedagógiai foglalkozáson vehettünk részt Kuslits Katalin jóvoltából az Új utcai ÓZsinagógában.

Másnap szintén a Belvárosban jártunk: városunk jelképét, a nemrég felújított Tűztornyot barangoltuk be egy érdekes, szintén gyerekeknek szóló vezetés keretében.

Talán a legizgalmasabb programot a pénteki nap tartogatta számunkra. E napon megismerkedhettünk a soproni evangélikus templom titkaival: az oltárképpel, a keresztelőkúttal, a szószékkal, sőt felmehettünk a templom tornyába is. Wagner

Szilárd iskolalelkész úr bemutatta nekünk az orgona működését is.

E tartalmas beszámoló után az utolsó pár gondolat legyen a köszöneté. Szeretném megköszönni a szülők, kollégák és mindenki segítségét, aki hozzájárult a tábor sikeres megrendezéséhez.

Szervezőtársaimmal együtt reméljük, hogy minden gyerek jól érezte magát és bízom abban, hogy jövőre is találkozunk a hittantáborban!

Németh Gábor szervező

Szolgálatok a közösségért

Miért van, hogy bizonyos kötelezően teljesítendő feladatnak nem adunk szívhez szóló, derűsebb elnevezést?

Vegyük az esetünkben terítéken lévő közösségi szolgálatot. Miért tegyek a közösségért, amikor még a magam bajait is nehéz helyrehozni? Szolgáljak? Abból mi hasznom lehet?

Talán épp ezek a kérdések merülnek fel azokban, akik nem gondolnak bele a feladat valódi értelmébe. Tégy a környezetedért, hogy később te is boldog és kiegyensúlyozott legyél!

A legpiszkosabb és fárasztó munkát is mosollyal fűszerezve lehet hátrahagyni, ha céltudatosan megszervezve és hittel teszi az ember.

Nagy kíváncsiság állt mindenki előtt az újonnan rendszerbe vett rendelkezés felett. Milyen munkát keressen, hogyan határozza meg az éves időtartamot, ho-

gyan dokumentálja a közel 100 fő nyári munkarendjét?

A felmenő rendszerben létrehozott életre nevelő folyamat azonban nem okozott problémát az Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola első évfolyamos diákjainak és tanárainak. Jókedvűen, könnyed módszerrel, saját gyártású névre szóló dokumentációs füzetrel hamar teljesítették az első év elvárásait.

Az általánosan használt végrehajtás helyett, miszerint a diák maga szervezze meg és teljesítse a kötelezően előírt órákat, az Eötvös maga vette kézbe az ügy sikerességét.

Három kiválasztott szervezettel karöltve adtak választási lehetőséget a diákoknak.

Templom- és temetőtakarítás, egyházi adminisztráció, városi hulladékgazdálkodási akció lebonyolítása, illetve úszótábori nyári ügyelet várt a nebulókra.

A résztvevők derűs és borús időben is egyaránt érdeklődve teljesítették mindazt a munkát, amellyel megkönnyítették a város lakóinak életét. A tisztább parkok, a rendezett temető, a gondozott templom és a táborozó gyerekek mosolya mind arról tesz bizonyosságot, hogy folytatni kell a jövőben, még akkor is, ha ezt nem teszik kötelezővé.

Arról meg, hogy miért nem adnak szívhez szóló, derűsebb elnevezést a közösségi szolgálatnak? Talán nem is kell! Szolgálni jó, ha tudjuk, hogy a jelen szépségért és a jövő biztonságáért tesszük. A közösség meg olyan lesz, amilyenné varázsoljuk

Betuker Botond

Gyenesdiási tábor – Törpapa szemével

Nem én neveztem ki magamat Törpapának: július 14-20-i gyülekezeti családos tábor egyik óvodás gyermeke beszélgetett anyukájával arról, hogy a tábor ötvenegy résztvevője kinek felel meg Aprajafalván: ki Törpilla, ki Dulifuli, ki Törperős... Anyukája rákérdezett: és ki lenne Attila bácsi? Mire egy másodperc gondolkodás után magabiztosan rávágta: hát Törpapa!

Átmelegítette szívemet a válasz, és arra gondoltam, milyen jó érzés egy ilyen Aprajafalván Törpapa lenni!

Mert a csapat bizony nagyszerű volt: rengeteg különböző korú és hátterű ember a héthónapostól a hetven fölötti nagymamáig, több, mint ötvenen a negyvennyolc ülőhelyes ebédlőben – és nem volt veszekedés, békétlenség, sőt, tudatosan arra törekedett mindenki, hogyan tudjuk egymást segíteni: hogyan jut el mindenki a kirándulásra, hogyan tudunk közös prog-

ramokat is csinálni, és egyben teret engedni a családoknak a saját együttlétre. Együtt voltunk a nevetésben, és együtt voltunk annak a családnak a gyászában is, akik a tábor előtti hetekben vesztették el az édesapát...

Csodálatos volt az időjárás is. Az első napi strandot ugyan negyed óra alatt elmosta az eső, utána azonban gyönyörű napsütéses időben tudtunk kirándulni, strandolni vagy hajókézni. (Ilyenkor szokták nagyképpen vagy önironikusan mondani: jó időjárást rendeltünk meg...)

Különös feladat volt a keretek megtalálása. Egyrészt voltak biztos szegletkövek, alkalmat, amelyekre mindenkit vártunk reggeli és esti áhítatok-, de ezeken sem sértődünk meg, ha valamelyik gyermek miatt valaki nem tudott megjelenni-tudtuk, hogy az élet néha felülírja az elképzeléseinket. Másrészt igyekeztünk a kirándulásokat úgy megszervezni, hogy mindenki részt tudjon rajtuk venni- legyen az akár hajókézés Keszthelyen vagy a tapolcai Tavasbarlangban, akár a hegy tetején álló kilátó vagy a Szigligeti vár bevétele. Itt is igyekeztünk mindenkit mozgósítani, de ha egy család úgy élte meg, nekik inkább most magányra van szükségük, elfogadtuk a döntésüket. És voltak szabad szakaszok, amikor mindenki azt csinálta, amit akart – de ilyenkor is azt történt, hogy a csapat jó része együtt vert sátrat a strandon. Közösség volt, nem kényszerű

együttlét, és nagyszerű érzés volt ezt meg-
tapasztalni.

Különleges élmény volt az éjszakai mozi.
A kisgyermekes szülők úgy érzik, jó pár
évre félre kell tenniük az önművelést, a
saját örömeire történő mozizást- ezért talál-
tuk ki, hogy amikor a gyerekek már nyu-
govóra tértek, a szülőknek lehetőséget ad-
tunk a filmnézésre. Három egymást köve-
tő estén hitünket erősítő vagy éppen kér-
désekre sarkalló filmet néztünk meg, a
Montreáli Jézus, A király beszéde és az *Adam*

almái című filmeket. Érdekes volt látni,
hogy az első estén még sokakat legyűrt a
táborozás fáradtsága, az utolsó filmet már
milyen sokan nézték meg együtt.

Külön szeretnék hálát mondani azoknak,
akik a legtöbbet segítettek: Vámos Móni-
nak és Soós Ákosnak a programok szerve-
zéséért és az áhítatok tartásáért, Gerhát
Orsinak az orgonálásért, valamint Nagy
Szabolcsnak, mert ő is részt vállalt az áhí-
tatok tartásában.

Hegedűs Attila
(Törpapa)

Túrmezei Erzsébet: Boldog út

Eljön az ősz, meghal az ének.
Elnémul a fülemilének
zengő szava és minden hallgat.
Dérré dermed hamar a harmat.
Falevelek aranyló ezre
zizegve hull az ösvényedre.
Szívedben halk melódiákkal
mégy a százsínű őszön által.
Virág hervad el utad mellett,
halkan érint hideg lehelet,
de a te lelked nem remeg meg
érintésén fagyos szeleknek.
Hullhat a lomb, halhat az ének
tűntével a nyár melegének.
A szél süvölt, a tél havaz bár,
terád tavasz, tavasz, tavasz vár.
S lelkeseden át már fénye rezdül,
amint mégy az őszön keresztül.
A köd mindjobban szerteszéled.
Ó, boldog út! Ó, örök élet!

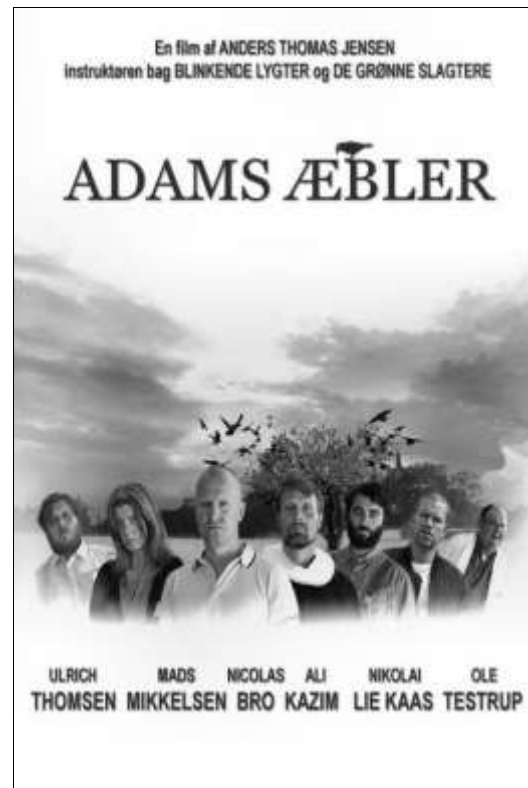
Filmajánló

Ádám almái

Színes, dán-német filmdráma, illetve színes, magyarul beszélő, dán-német vígjáték. Az önmagában különleges, ha két ennyire különböző jelzést kap ugyanaz a film a különböző fórumokon. Mintha a filmkritikusok maguk sem lennének róla meggyőződve, hogy igazából mit is látnak. Nem csoda. Néha oldalt fájdtva nevetünk, néha döbrent csönd ereszkedett ránk a filmet nézve. Van, akit Monty Python öncélú viccelődésére emlékeztette – más az egyik legmélyebb vallásfilozófiai műnek tartja. Már csak emiatt az ellentét miatt is fontos vele foglalkozni.

Egy neonáci férfi, Adam börtönbüntetésének utolsó heteit egy templom melletti házban tölti közmunkán egy fiatal, kissé bogaras lelkész, Ivan mentorsága alatt. Egyetlen feladata van: ottléte alatt sütnie kell egy almás pitét – vagyis vigyázni az almafára, hogy legyen alma, amit felhasználhat. A parókián él még egy elhízott, alkoholbeteg és kleptomániás volt teniszbajnok, egy afgán terrorista, aki a dán nyelvet törve és káromkodásokkal megfűszerezve beszél, illetve odavetődik egy rettegő, szintén alkoholista asszony, aki egy ismeretlen gyermekét hordja a méhében.

Adam és Ivan különös párost alkotnak: Adam két küldetést talál magának: meg akarja sütni a süteményt, valamint a lelkész naiv, idegesítő, szinte nevetséges optimizmusát szeretné megtörni, és megbizonyítani neki, hogy a világ – és ezzel együtt Isten – közel sem olyan szép, jóságos, mint ahogy azt a pap hiszi. Mind a két vállalása nehézségekbe ütközik: az almafát varjak, majd férgesek támadják meg, a film csúcspontján villámcsapás is éri, a pap pedig látványosan zárja ki látóköréből mindazt, ami rózsaszín szemléletébe nem fér bele – akár még saját gyermekének sérültségét is.

Bármennyire is iszonyodunk Adam mód-szereitől – Hitler-kép a falon, véresre veri Ivant, hogy kiverje belőle a naivitást –, be kell vallanunk, az, ahogy a lelkész gyermek daccal kísérli meg menteni hazug világgépét, egy idő után a néző számára is fájdalmas és groteszk élménnyé válik. Ennek, a valósággal való szembenézésre való képtelenségnek a csúcspontja az, amikor egy haldokló, saját múltjával viaskodó volt SS-tisztnek nem azt mondja: *megbocsátattak a bűneid*, hanem azt: *ugyan már, senki nem emlékszik már arra, az már elmúlt* – és nem veszi észre, hogy egy ember számára nem múlt el: éppen a haldokló számára. Amikor pedig valaki felhívja a figyelmét a világ szörnyűségeire – saját életének tragédiáira, betegségére –, akkor zavartan félrenéz: nem is értem, miről beszélsz, most különben sem ennek van itt az ideje. Ráadásul miközben küzd a valóság, vagyis a gonosznak a világban való jelenléte ellen, közben kiderül, lelke mélyén a szenvedés, a gonosz az, ami leginkább foglalkoztatja: a Biblia, amit Adamnak adott kölcsön,

mindig automatikusan Jób könyvének nyílik ki- ott, ahol Ivan legtöbbet olvasta.

A film csúcspontja a nagy összeütközés, ahol Adam nem hagy kibúvót, erőszakkal kényszeríti Ivant, hogy meghallja a valóságot: a gonosz létezik! Ettől kezdve Ivan igazabb, de egyben üresebb is lesz: beletördök saját közelgő halálába.

A film meseszerűen végződik: Isten a leg-groteszkebb módon mutatja meg nekik, hogy mégis az élet és a szeretet Istene-Groteszk a befejezés, de az egész film az. Jelzi, hogy az isten-kérdéshez nem lehet

fekete-fehéren hozzáállni, és ha egyértelműségre törekszünk – akár a gonosz tagadásában, mint Ivan, akár a gonosz hangsúlyozásában, mint Adam –, Isten fricskát mutat nekünk. A záró kép – amikor Adam is Ivanhoz lesz hasonlóvá – nem azt jelenti, hogy őt is belepné a rózsaszín máz, hanem azt, hogy leteszi a fegyvert: Isten szeretetével szemben nem érdemes harcolni.

Hegedűs Attila

Tervezett programok

(szeptember - reformáció)

Szeptember 8-án lesz a hagyományos sopronbánfalvi evangélikus búcsú.

Ezen a vasárnapokon örömmel hallgathatjuk meg német lelkészünk magyar nyelvű prédikációit a magyar istentiszteleteken.

Aznap, 15.00-tól Életvédő zárandoklat és ökumenikus istentisztelet a Kórházkápolnánál.

Szeptember 8-án 16 órakor lesz a Pannonia Med Hotelben Zászkaliczky Ágnes festőművész kiállításának megnyitója.

Szeptember 8-10 között esperesi értekezlet lesz Révfülöpön, az Oktatási Központban Gabnai Sándor esperes részvételével.

Szeptember 8-án 18.00-kor templomi koncertre kerül sor „Soproni orgonamuzsika” címmel – Kuzsner Péter orgonaművész és művészbarátainak előadásában.

Szeptember 10-én 17.00-kor kivételesen nem a nagyteremben lesz a Luther Szövetség munkaévnitő alkalma, hanem a temetőnkben, ahol Varga Jenő volt felügyelőnk vezetésével emléksétát tehetünk híres soproniak sírjánál.

Szeptember 11-én Szakonyban lesz az LMK – egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés. Ezen az ülésen Gabnai Sándor esperes tart előadást a népszámlálás egyházi tapasztalatairól. Aznap a lelkészi hivatal lelkészi része zárva tart.

Szeptember 12-én meghívást kaptunk az Inno Lignum kiállítás megnyitó alkalmára, amelyen örömmel vettünk részt.

Aznap tartja alakuló ülését az Eötvös Gimnáziumunk új igazgatótanácsa.

Aznap 15.40-kor tartjuk a munkaévi német nyelvű konfirmációs nyitó megbeszélést és szülői értekezletet a nagyteremben.

Aznap 18.00-tól a nagyteremben ismét elkezdi próbáit ezen állandó csütörtöki időpontban a gyülekezeti énekkarunk, ahova várunk énekelni tudó és szerető testvéreket!

Szeptember 13-én 15.00-kor tartjuk a munkaévi magyar nyelvű német konfirmációs nyitó megbeszélést és szülői értekezletet a nagyteremben – az órák e héttől ebben az időpontban lesznek hetente.

Aznap 19.00-kor elkezdődik kéthetenkénti rendszerességgel a német nyelvű bibliai beszélgetőkör – a Glaubengesprächskreis is a lelkészi hivatalban.

Szeptember 14-én egyházmegyei presbiter találkozót tartunk Csornán az Arany János iskolában, amelyen presbitereink egy jó része is részt vesz.

Aznap este 18.00-kor a Győri Advent Kórus ad ingyenes kórus-hangversenyt a templomunkban „Bachtól Kodályig” címmel.

Szeptember 15-én a 10.00-i istentiszteletünket Szabó Vilmos zalaegerszegi lelkész tartja, benne megkeresztelve unokáját, hivatalvezetőnk gyermekét.

Aznap 17.30-kor a fertőhomoki tájházban Gabnai Sándor esperes nyitja meg Tranta Julianna kiállítását.

Szeptember 16-án elkezdődik a magyar bibliaórai sorozat is – amelyet idén Gabnai Sándor esperes tart hétfőnként 16.00-tól a

Szeretotthon közösségi termében. A munkaév első, több alkalmat átívelő témája a Holt-tengeri tekercekről szól.

Szeptember 16-án 18.00-kor kezdetét veszi az Egyetemi ifi is a nagyteremben Gabnai Sándor vezetésével. Ezt követően ezen csoporttalálkozóra kéthetente kerül sor.

Szeptember 17-én 18.00-kor vezetőségi ülést tartunk – majd ezt követően minden havi 3. kedden a lelkészi hivatalban.

Szeptember 18-án kezdetét veszi 18.30-kor a Jugendgruppe – a német ifjúsági beszélgetőkör.

Szeptember 20-án elkezdi munkáját a Barkácskör – a Bastelkreis 16.00-17.30 között az ifiteremben.

Szeptember 21-én 9.00-11.30 között FIFI – kör: a 6-12 év közötti fiatalok gyülekezeti napja. Ezt követően minden hónap 3. szombatján tartjuk ezen alkalmat.

Aznap 15.00-kor lesz Mesterházy Balázs lelkész beiktatása a Harkai Evangélikus Egyházközség templomában. Az iktatást Gabnai Sándor esperes végzi, az igehirdetést Szemerei János püspök tartja.

Szeptember 22-én 18.00-kor Martin Pretenhofer osztrák zongoraművész belépőjegyes orosz zongoraestjére kerül sor a templomunkban.

Szeptember 25-én kezdetét veszi 15.30-kor a német gyerekdélután – Kindergruppe is.

Szeptember 27-29-én országos papné és papnő találkozó lesz Balatonszárszón.

Szeptember 27-én 18.00-kor a Song Office soproni énekiskola növendékei tartanak egy hangversenyt a templomunkban. Az est „sztárvendége”: Szent Martin.

Szeptember 28-án, szombaton Munkatárs-képző Tanfolyam a nagyteremben, amelyhez még lehet csatlakozni előzetes jelentkezéssel Gabnai Sándor lelkésznél. Ezen első alkalommal D. Szebik Imre, Dr. Korányi András, Dr. Percze Sándor és Kovács Áron előadásait hallgathatjuk meg.

Szeptember 29-én 9.00-kor templomszentelési istentisztelet lesz Ágfalván – az evangélikus búcsú napján. Ezen alkalom során Gabnai Sándor esperes felszenteli a gyülekezet felújított gyülekezeti termét.

Aznap 15.00-i kezdettel paplakszentelési istentisztelet lesz Rábaszentandrásán, amelyen Gabnai Sándor esperes szolgál.

Ezen a vasárnapon Holger Manke német lelkészünk szolgál teljes liturgiával a magyar templomi istentiszteleteken, a gyerekek-istentiszteleten pedig Kadlecsik Zoltán beosztott lelkész mutatkozik be a gyerekeknek.

Október 1-én lenne Gosztola László lelkész 90 éves.

Október 1-én 17.00-kor presbiteri ülés lesz a nagytermünkben.

Október 2-án elkezdődik a Baba-Mama Kör munkája is az ifiteremben, kéthetente 10.00-11.30 között Matus Klára és Manke-Lackner Eszter lelkésznők vezetésével.

Aznap Gabnai Sándor esperes jubileumi évfolyam-találkozón vesz részt az Evangélikus Hittudományi Egyetemen.

Október 3-6 között Holger Manke lelkészünk bajor-magyar testvérkapcsolati találkozón vesz részt Budavárban.

Október 3-án 17.00-kor Teremtés Ünnepe: ezen a délutánon ünnepi ökumenikus istentiszteletet tartunk a Wochenpredigt helyén és idejében.

Október 4-5-én lesznek Sopronban az egyházkerületi pedagógus csendesnapok a Líceum szervezésében.

Október 5-én délelőtt 8.00-12.00 között jótekonysági ruhavásár lesz a nagyteremben, amelynek bevétele a rászoruló testvérek javát szolgálja.

Természetesen október 6-a körül temetőnk előtt az Aradi Vértanúk tiszteletére az emlékparkban megemlékezést tart városunk.

Október 6-án istentiszteleteinken az emléknaphoz való megemlékezés mellett megtartjuk az aratási hálaadó ünnepeket is. Ezen vasárnap a német istentiszteletet Manke-Lackner Eszter lelkésznő tartja.

Október 8-án 17.00-kor nagytermünkben Luther Szövetségi ülés lesz, amelyen Bence Imre budai esperes, budavári lelkész lesz az előadó vendég. Vele és munkatársaival munkavacsorán egyeztetünk a két gyülekezet további együttműködéséről és közös programokról.

Október 9-én a soproni Fabricius Szeretotthonunkban lesz az egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés – az LMK. Ezen a napon a lelkészi hivatalunk lelkészi része zárva tart.

Október 11-én örömmel vettünk részt Nagycenken az ottani Széchenyi-ünnepen és könyvbemutatón.

Október 12-án Budapesten, 10.00-16.00 között a Deák-téri templomban lesz a hagyományos Országos Evangelizáció.

Október 13-án Szabó Lilla harkai teológus hallgató szolgál magyar istentiszteleteinken igehirdetéssel.

Aznap 18.00-kor zárul a „Soproni orgonamuzsika” havi programsorozatunk egy Bach kantátaesttel.

Október 14-én 18.00-kor nagyszabású templomi belépőjegyes koncertre kerül sor Koncz Zsuzsával.

Október 19-én nagytermünkben egyházmegyei ifjúsági napot tartunk.

Aznap este Keresztény Szüreti Bált tartottak ökumenikus ifjúsági közösségeink.

Október 20-án 17.00-kor gospel-koncert lesz a templomunkban a Sopron Gospel együttesel.

Az október 23-i nemzeti ünnepi hagyományos Rotary séta 10.00-tól a Várfal sétányt járja végig, így a mi területünkön ér véget. Aznap részt veszünk az egyetem és a város nemzeti ünnepi megemlékezésén is.

Október 26-án Munkatársképző Tanfolyam a nagyteremben.

Aznap este az egykori Jünglingsverein tagjai tartanak egy találkozó-előkészítő összejövetelt a nagyteremben.

Október 27-én a vasárnapi perselypénzünk bibliaterjesztési offertórium lesz – Bibliavasárnap lévén. Ezen napon a magyar és német istentiszteleteink prédikáló szolgálatát Vancsai József bakonyszombat-helyi - ászári - hántai - kisbéri lelkész tartja.

Október 27-én 18.00-kor Gryllus Dániel „A teljesség felé” című műsorát hallgathatjuk a templomunkban belépőjegyes koncert keretében – megemlékezve a 100 éve született evangélikus költőről, Weöres Sándorról. Gryllus művész úr mellett a várható fellépők: Szirtes Edina Mókus, Rátóti Zoltán és Szalóki Ági.

Október 31-én reformáció napján 10.00-kor magyar istentiszteletet tartunk. 17.00-kor kétnyelvű istentiszteletünk lesz, majd 18.00-kor pedig közös protestáns istentisztelet lesz a református templomban Gabnai Sándor esperes igehirdetésével.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkész, esperes

Istentisztelet Szolgálati beosztás

2012 szeptemberétől reformációig

Nap	óra	Szolgálat	Lelkész	Nap	óra	Szolgálat	Lelkész
Szept. 8.	8.00	magyar	Manke Holger + Gabnai Sándor	Szept. 22.	8.00	magyar	Gabnai Sándor
	9.00	német	Manke Holger		9.00	német	Manke Holger
	9.00	gyerek tanévkezdő	Hegedűs Attila		9.00	gyermek	Nagy Szabolcs presbiter + Gabnai Sándor
	10.00	magyar	Manke Holger + Gabnai Sándor		10.00	magyar	Gabnai Sándor
	15.00	Balf	Mesterházy Balázs		15.00	Balf	Gabnai Sándor
	15.00	Kórházkápolna - életvédő	zarándoklat Hegedűs Attila		16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai Sándor
	16.00	Fertőszentmiklós	Mesterházy Balázs	Szept.26.	17.00	Wochenpredigt	Manke Holger
	18.00	Koncertáhitat (Kuzsner Péter)	Hegedűs Attila		19.00	Koncertáhitat	Gabnai Sándor
Szept.12.	17.00	Wochenpredigt	Manke Holger	Szept. 27.	18.00	Koncertáhitat (Song Office)	Gabnai Sándor
Szept. 14	18.00	Koncertáhitat (Győri Advent Kórus)	Gabnai Sándor	Szept. 29.	8.00	magyar	Manke Holger
Szept. 15.	8.00	magyar	Gabnai Sándor		9.00	német	Manke Holger
	9.00	német	Manke Holger		9.00	Ágfalva - gyülekezeti terem	szentelés Gabnai Sándor
	9.00	gyerek	Gabnai Sándor		9.00	gyermek	Kadlecik Zoltán
	10.00	magyar	Szabó Vilmos + Gabnai Sándor		10.00	magyar	Manke Holger
	15.00	Balf	Gabnai Sándor		15.00	Balf	Gabnai Sándor
Szept.19.	17.00	Wochenpredigt	Manke Holger	Okt. 3	17.00	a Wochenpredigt helyett	Teremtés ünnepe Gabnai Sándor

Nap	óra	Szolgalat	Lelkész	Nap	óra	Szolgalat	Lelkész
Okt. 6.	8.00	magyar	Gabnai Sándor	Okt. 24..	Wochenpredigt		Manke Holger
	9.00	német	Manke-Lackner Eszter	Okt. 27.	8.00	magyar	Vancsai József + Gabnai Sándor
	9.00	gyermek	Gabnai Sándor		9.00	német	Vancsai József + Manke Holger
	10.00	magyar	Gabnai Sándor		9.00	gyermek	Gabnai Sándor
	15.00	Balf	Gabnai Sándor		10.00	magyar	Vancsai József + Gabnai Sándor
	16.00	Kórházkápolna	Gabnai Sándor		15.00	Balf	Vancsai József + Gabnai Sándor
Okt.10.	17.00	Wochenpredigt	Manke Holger		16.00	Fertőszentmiklós	Vancsai József + Gabnai Sándor
Nap	óra	Szolgalat	Lelkész		18.00	Koncertáhitat (Gryllus Dániel és barátai)	Gabnai Sándor
Okt. 13.	8.00	magyar	Szabó Lilla harkai teológus	Okt. 31.	10.00	magyar	Gabnai Sándor
	9.00	német	Manke Holger		17.00	kétnyelvű - ünnepi	Manke Holger + Gabnai Sándor
	9.00	gyermek	Hegyi Péter presbiter + Gabnai Sándor		18.00	Református templom	Gabnai Sándor
	10.00	magyar	Szabó Lilla harkai teológus	Nov. 1	17.00	Székely Kapu	Gabnai Sándor
	15.00	Balf	Szabó Lilla harkai teológus		19.00	Koncertáhitat (Halottak Napi)	Gabnai Sándor
	16.00	Fertőszentmiklós	Szabó Lilla harkai teológus	Nov. 3.	8.00	magyar	Gabnai Sándor
	18.00	Koncertáhitat (Kuzsner Péter)	Gabnai Sándor		9.00	német	Manke Holger
Okt.14.	Koncertáhitat (Koncz Zsuzsa)		Gabnai Sándor		9.00	gyermek	Soósné Vámos Mónika presbiter + Gabnai Sándor
Okt.17.	17.00	Wochenpredigt	Manke Holger		10.00	magyar	Gabnai Sándor
Okt. 20.	8.00	magyar	Gabnai Sándor		15.00	Balf	Gabnai Sándor
	9.00	német	Manke Holger		16.00	Kórházkápolna	Gabnai Sándor
	9.00	gyermek	Hegedűs Attila		18.00	Vallásos est	Joób Olivér
	10.00	magyar	Gabnai Sándor				
	15.00	Balf	Gabnai Sándor				
	17.00	Koncertáhitat	(Sopron Gospel) Gabnai Sándor				

Christophoros

A Soproni Evangélikus Egyházközség újságja
9400 Sopron, Bünker köz 2.

e-mail: evgyul@bdeg.sopron.hu
tel: 99/523-002; fax: 99/523-003

Készítette a szerkesztőbizottság, tagjai:

Koordinátor: dr. Tölle Katalin

Nyelvi és teológiai lektor: Hegedűs Attila

Tördelés: Kóczán Krisztián és Hegedűs Attila

Felelős kiadó: Hegedűs Attila

Rovatfelelősök: Visszatekintés, tervezett programok: Gabnai Sándor, Lélek-zet (prédikációk, meditációk): Hegedűs Attila, Deutsche Seiten: Holger Manke, Gyülekezetünk életéből: dr. Tölle Katalin, Iskoláink: Balikóné Németh Márta, Életmód: Balikóné Németh Márta és dr. Tschürtz Nándor, Periszkóp (kitekintés): Várfalvi Erzsébet, Engedjétek hozzám jönni (gyermekéről, gyermekeknek): Mátisné Schlögl Patrícia

Nyomatva a Lövér Print nyomdában, 300 példányban.

Várható következő megjelenés: 2013. reformáció